

บทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์

ROLE OF THE COMMITTEE IN ADMINISTERING ELDERLY CLUB UTTARADIT PROVINCE.

ผู้วิจัย	ฉัญทิญา ทรงวุฒิ สาขาวิชา การบริหารงานสาธารณสุข มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิราสิริรี วสีวีร์สิวี หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม นันทมงคลชัย ภาควิชา อนามัยครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวางเพื่อศึกษาบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์ กลุ่มตัวอย่างคือ คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 163 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 20 พฤษภาคม - 20 มิถุนายน พ.ศ. 2559 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ไคสแควร์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ อยู่ในระดับน้อยที่ร้อยละ 51.1 ระดับปานกลางที่ร้อยละ 22.7 และระดับมากที่สุดที่ร้อยละ 20.2 ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ได้แก่ อาชีพ อายุ และระยะเวลาดำรงตำแหน่ง ในขณะที่ปัจจัยด้านกระบวนการบริหารและแรงจูงใจในการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ

ผลการศึกษาครั้งนี้เสนอแนะให้ชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเข้ามามีบทบาทในการดำเนินงาน โดยเน้นในกลุ่มผู้สูงอายุวัยเริ่มต้นกับคนที่เริ่มเข้ามาเป็นคณะกรรมการ เข้ามามีบทบาทมากขึ้น

คำสำคัญ : บทบาทของคณะกรรมการ การดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ กระบวนการบริหาร แรงจูงใจในการดำเนินงาน

Abstract

The cross-sectional survey of this study was aimed to study the role of administering the elderly club committee and its related factors in Uttaradit Province. The 163 elderly club committee in Uttaradit Province was selected as the samples of this study by simple random sampling techniques. The standard questionnaires was used for collecting the data during the 20th May – 20th June 2016. The data frequency, percentage, mean, standard deviation, Chi-square analysis, and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient statistics were subsequently carried out. It was found that the role of the administering the elderly club committee were indicated according to the following three levels; at the low level accounted for 51.1%, at the moderate

level accounted for 22.7%, and at the high level accounted for 20.2%. Regarding the factors that related to the role of the administering the elderly club committee in Uttaradit Province, they were statistically significant ($p < 0.05$) including the occupation, age, duration for holding the position, whereas the factors that did not relate to the role of the administering the elderly club committee comprised the administration process and the motivation in the implementation.

From these results, it can be suggested that the elderly club in Uttaradit Province should encourage the elderly to have more role in the implementation by focusing on the beginning elderly group and the people who are the committee to have more increasing role.

Key Word (s) : The Role of the Committee, the Elderly Club Administration, Administration Process, Motivation in the Implementation

บทนำ

เนื่องจากสถานการณ์ปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ภาวะที่เรียกว่า “สังคมสูงวัย” ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ ไม่ได้เตรียมความพร้อมสำหรับวัยสูงอายุ ส่งผลเสียต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในภาพรวม (สำนักงานสถิติแห่งชาติ ,2557) จากสถานการณ์ดังกล่าวรัฐบาลได้เตรียมความพร้อมและให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุมากขึ้น โดยในปี 2532 กระทรวงสาธารณสุขได้ตระหนักถึงปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพผู้สูงอายุและได้เสนอแนวทางให้แต่ละจังหวัดดำเนินการสนับสนุนการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุในชุมชน เพื่อให้ชมรมเป็นจุดรวมในการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน ต่อมาในปี 2540 กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำแผนพัฒนาสาธารณสุข ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพอนามัยที่ พึงประสงค์ สามารถดูแลตนเองได้ สมาชิกในครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลและส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ และยังมีการจัดตั้งหน่วยงาน กำหนดสวัสดิการและนโยบายต่างๆ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีหลักประกันและคุณภาพชีวิตที่ดี "การจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ" ถือเป็นกลวิธีหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นในการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในกลุ่มผู้สูงอายุโดยเฉพาะปัญหาสุขภาพเป็นการสร้างความเข้มแข็งขององค์กรชุมชนและความเอื้ออาทรให้แก่สมาชิกชมรมและสังคมด้วยการรวมกลุ่มกัน (กระทรวงสาธารณสุข , 2546)

ประชากรใน จังหวัดอุดรธานี มีจำนวนทั้งสิ้น 460,400 คน ในจำนวนดังกล่าวเป็นผู้สูงอายุจำนวน 79,926 คน คิดเป็นร้อยละ 17.36 ซึ่งถือว่าสัดส่วนดังกล่าวถือเป็นสังคมผู้สูงอายุ (สำนักงานสถิติจังหวัดอุดรธานี , 2557) จังหวัดอุดรธานีได้ดำเนินการตามนโยบายข้างต้น โดยมีการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุครอบคลุมทุกอำเภอ โดยมีชมรมผู้สูงอายุ จำนวน 267 ชมรม โดยในแต่ละชมรมจะมีการบริหารจัดการโดยคณะกรรมการชมรมที่ได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกชมรม ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยประธาน รองประธาน และเหรัญญิก โดยกิจกรรมมีรูปแบบที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ จากการศึกษาวิจัยได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุ สัมภาษณ์และสังเกตการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุพบว่า การดำเนินกิจกรรมบางชมรมยังไม่มีการบริหารชมรมที่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การดำเนินกิจกรรมชมรมปัจจุบันยังไม่เข้มแข็งและไม่มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง สาเหตุมาจากคณะกรรมการไม่เข้มแข็งและไม่ตั้งใจจริงในการขับเคลื่อนกิจกรรมของชมรมไม่ทราบบทบาทที่แท้จริงและไม่มีแรงจูงใจในการทำงาน บางท่านติดภารกิจและเมื่อไม่มีการกระตุ้นจากหน่วยงานภาครัฐก็จะไม่มีการดำเนินกิจกรรม และจากงานวิจัยที่ศึกษาพบว่าบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งยังพบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุหลายประการ

จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบงานชมรมผู้สูงอายุ จึงมีความสนใจศึกษาบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ เพื่อที่จะหาแนวทางในการสนับสนุนและพัฒนาชมรมผู้สูงอายุให้มีการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และเพื่อนำไปเป็นแนวทางจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและตรงตามความต้องการของชมรมผู้สูงอายุและเพื่อให้ผู้สูงอายุในจังหวัดอุตรดิตถ์มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุตรดิตถ์

กรอบแนวความคิดในการทำวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุตามมาตรฐานของกรมอนามัย ซึ่งแบ่งกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุออกเป็น 2 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมมาตรฐานปกติ และกิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนา มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุตรดิตถ์ ตัวแปรอิสระประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ ตำแหน่งบริหารในชมรม ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง กระบวนการบริหารและแรงจูงใจของคณะกรรมการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุและตัวแปรตามคือ บทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง กลุ่มตัวอย่างคือ คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 163 คน โดยเป็นตัวแทนจากชมรมผู้สูงอายุ ชมรมละ 1 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 20 พฤษภาคม - 20 มิถุนายน พ.ศ. 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและดัดแปลงจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลในส่วนดังกล่าวนี้มาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 7 ข้อ ส่วนที่ 2 กระบวนการบริหารงานชมรมผู้สูงอายุ จำนวน 15 ข้อ ส่วนที่ 3 แรงจูงใจในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จำนวน 15 ข้อ และส่วนที่ 4 บทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จำนวน 24 ข้อ แล้วนำไปหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเนื้อหาแล้วนำมาคำนวณค่าดัชนีความตรงของเนื้อหา การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลการทดลองมาใช้คำนวณเพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ด้านกระบวนการบริหาร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.829 ด้านแรงจูงใจในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.827 ด้านการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.846 แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและโคสแควร์

ข้อพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัย

โครงการวิจัยเรื่องนี้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัย เวสเทิร์น เมื่อวันที่ 19 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2559 ตามรหัสโครงการเลขที่ HE-WTU542578 เอกสารรับรอง เลขที่ WTU 2559-0034

ผล/สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็น เพศชายร้อยละ 64.4 มีอายุระหว่าง 60-70 ปี ร้อยละ 81 อายุเฉลี่ยเท่ากับ 76.02 ปี อายุต่ำสุดเท่ากับ 60 ปีและอายุสูงสุดเท่ากับ 82 ปี มีสถานภาพสมรสร้อยละ 28.2 มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 61.3 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 57.7 มีตำแหน่งในการบริหารชมรมตำแหน่งประธานชมรม ร้อยละ 67.5 ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง 1-5 ปี ร้อยละ 70.6 เฉลี่ย 4.58 ปี

2. กระบวนการบริหารต่อบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมพบว่า กระบวนการบริหารงานชมรมผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมาคือ ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 26.4 และระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 1.8

3. แรงจูงใจในการดำเนินงานกับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุพบว่า แรงจูงใจในการดำเนินงานกับบทบาทของคณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมาคือ ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 24.5 และระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 3.7

4. บทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ พบว่า คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรธานี มีการดำเนินงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมาคือ ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 22.7 เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า การดำเนินกิจกรรมด้านมาตรฐานปกติ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 60.1 รองลงมาคือ ระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 22.1 การดำเนินกิจกรรมด้านกิจกรรมเชิงก้าวหน้า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมาคือ ระดับมากคิดเป็นร้อยละ 15.3 (ดังตาราง 1)

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ (n=163)

บทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ	จำนวน	ร้อยละ	
บทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ ในภาพรวม			
ระดับมาก	(20-24 คะแนน)	33	20.2
ระดับปานกลาง	(15-19 คะแนน)	37	22.7
ระดับน้อย	(0-14 คะแนน)	93	51.1
ด้านกิจกรรมมาตรฐานปกติ			
ระดับมาก	(10-12 คะแนน)	98	60.1
ระดับปานกลาง	(8-9 คะแนน)	29	17.8
ระดับน้อย	(0-7 คะแนน)	36	22.1
ด้านกิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนา			
ระดับมาก	(10-12 คะแนน)	25	15.3
ระดับปานกลาง	(8-9 คะแนน)	20	12.3
ระดับน้อย	(0-7 คะแนน)	118	72.4

5. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรธานี เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและไคสแคว์ พบว่าอาชีพ ($p < 0.05$) อายุ ($r = 0.254$) ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง ($r = 0.243$) มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งบริหารในชมรม และตัวแปรด้านกระบวนการบริหาร

และแรงจูงใจไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ ($p>0.05$) (ดังตาราง 2 และตาราง 3)

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ตำแหน่งในการบริหารชมรม วิเคราะห์ด้วยค่าไคสแควร์ (n=163)

ตัวแปร	บทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ			p-value
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
เพศ				
ชาย	20 (19)	21 (20)	64 (61)	0.379
หญิง	13 (22.4)	16 (27.6)	29 (50.2)	
สถานภาพสมรส				
โสด/หม้าย/หย่าร้าง	8 (17.4)	10 (27.4)	28 (60.9)	0.800
สมรส	25 (21.4)	27 (23.1)	65 (55.6)	
ระดับการศึกษา				
ไม่ได้เรียน/ประถม	19 (19)	24 (24)	57 (57.0)	0.31
มัธยมต้น/มัธยมปลาย	4 (12.9)	3 (9.7)	24 (77.4)	
ปริญญาตรี	10 (31.3)	10 (31.3)	12 (37.5)	
อาชีพ				
ไม่ได้ประกอบมีอาชีพ	16 (17)	21 (22.3)	57 (60.6)	0.003*
รับจ้าง/ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	2 (0.5)	6 (19.4)	23 (74.2)	
ข้าราชการบำนาญ	15 (9.5)	10 (26.3)	13 (34.2)	
ตำแหน่งบริหารในชมรม				
ประธานชมรม	25 (27.7)	27 (24.5)	58 (52.7)	0.377
รองประธานชมรม	4 (25)	2 (12.5)	10 (62.5)	
เลขานุการชมรม	4 (10.8)	8 (21.6)	25 (67.6)	

*ค่า $p < 0.05$

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง กระบวนการบริหาร
แรงจูงใจในการดำเนินงาน กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ
จังหวัดอุดรดิตถ์ วิเคราะห์ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (n=163) (ต่อ)

ตัวแปร	บทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
ปัจจัยส่วนบุคคล		
อายุ	0.254	0.001*
ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง	0.243	0.002*
กระบวนการบริหารงาน	0.68	0.388
แรงจูงใจในการดำเนินงาน	0.067	0.395

*ค่า $p < 0.05$

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็น การศึกษาบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จังหวัด
อุดรดิตถ์สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

บทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์พบว่า คณะกรรมการ
ชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์ มีระดับการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยคิดเป็นร้อย
ละ 51.1 รองลงมาคือ ระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 22.7 ระดับมากร้อยละ 20.2 สามารถอธิบายได้ว่า
คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย สาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจาก
คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุส่วนหนึ่งยังไม่มี ความเข้าใจในมาตรฐานการดำเนินกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุ
โดยเฉพาะด้านกิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนา เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ต่อยอดมาจากกิจกรรมมาตรฐานปกติ
ชมรมที่จะสามารถปฏิบัติได้ดีนั้นต้องเป็นชมรมที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะในเรื่องของการเป็นวิทยากรทางวิชาการ
ให้กับชมรมหรือหน่วยงานอื่นๆ การเดินทางไปทำงานเพื่อพัฒนาด้านสังคม ซึ่งเป็นไปได้ว่าคณะกรรมการ
ต้องดำรงตำแหน่งอย่างน้อย 1 ปี เลยทำให้มีบทบาทในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ น้อย ซึ่งสอดคล้องกับ
การศึกษาของบุญยืน เชียงแสน (2556) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนใน
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า การ
ดำเนินงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก อำเภอบรบือ
จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และสอดคล้องกับการศึกษาของ ดวงรัตน์ นิลนนท์ (2555)
ศึกษาเรื่องการประเมินผลการดำเนินงานของอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ ที่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วน
ตำบลหัวไทร อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า อาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน จำนวน
40 คน ไม่สามารถดำเนินงานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในตัวชี้วัดทั้ง 20 ตัวชี้วัด การดำเนินงานตามตัวชี้วัด
หลายข้ออาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้านไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ไม่สอดคล้องกับ
การศึกษาของวารินทร์ แผนเจริญ (2549) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมชมรม
ผู้สูงอายุ จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินกิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุโดยรวมอยู่ในระดับปาน
กลาง คิดเป็นร้อยละ 40.40 รองลงมาในระดับต่ำร้อยละ 33.70 และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของทวีป
สมัครการไถ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของชมรมผู้สูงอายุ จังหวัด
อุทัยธานี พบว่า ผลการดำเนินงานของชมรมผู้สูงอายุอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ ราชดำเนิน พบว่าด้านกิจกรรมมาตรฐานปกติ คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์ มีระดับการดำเนินงานด้านกิจกรรมมาตรฐานปกติ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 60.1 รองลงมาคือ ระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 22.1 สามารถอธิบายได้ว่า คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์ มีการดำเนินกิจกรรมตามมาตรฐานปกติ เช่น มีการทำกิจกรรมทางศาสนา ได้แก่ การฟังเทศน์ ทำบุญตักบาตร ทำทานอย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง มีการขอรับคำปรึกษาจากชมรมผู้สูงอายุอื่นๆ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง การเยี่ยมเยียนสมาชิกที่ป่วยหรือช่วยเหลือตนเองไม่ได้ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้งสาเหตุหนึ่งเนื่องจากกิจกรรมมาตรฐานปกติเป็นกิจกรรมที่ชมรมผู้สูงอายุทุกชมรมจะต้องดำเนินการให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของทวีป สมัครการไถ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุทัยธานี พบว่าผลการดำเนินงานของชมรมผู้สูงอายุตามกิจกรรมมาตรฐานปกติอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 67.10 ระดับปานกลางร้อยละ 31.50 และระดับต่ำ ร้อยละ 1.30 แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของวารินทร์ แผนเจริญ (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมมาตรฐานปกติอยู่ในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของคณิงิจ สมบูรณ์ผล และคณะ (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมมาตรฐานปกติอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านกิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนา พบว่าคณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุดรดิตถ์ มีระดับการดำเนินงานด้านกิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 72.4 รองลงมาคือ ระดับมากคิดเป็นร้อยละ 15.3 สามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนาเป็นกิจกรรมที่พัฒนามาอีกระดับหนึ่งต่อเนื่องจากกิจกรรมมาตรฐานปกติ ซึ่งชมรมที่จะสามารถปฏิบัติได้ดีต้องเป็นชมรมผู้สูงอายุที่เข้มแข็งและต้องมีการปฏิบัติกิจกรรมมาตรฐานได้เป็นอย่างดีและอีกสาเหตุหนึ่งคือกิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนาเป็นกิจกรรมที่ชมรมผู้สูงอายุจะดำเนินการหรือไม่ก็ได้ ไม่มีมาตรฐานบังคับอยู่ที่ความพร้อมและความสมัครใจ ความเข้มแข็งของชมรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคณิงิจ สมบูรณ์ผลและคณะ (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนา อยู่ในระดับต่ำ และสอดคล้องกับการศึกษาของวารินทร์ แผนเจริญ (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนาอยู่ในระดับต่ำ

ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ได้แก่ อายุ อาชีพ และระยะเวลาดำรงตำแหน่ง สามารถอธิบายได้ดังนี้

อายุ ($r=0.254$) มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ สามารถอธิบายได้ว่า สาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากผู้สูงอายุที่อายุมากจะมีประสบการณ์ในการดำเนินงาน มีความชำนาญในการทำงานมากและมีความเป็นผู้นำตามวัยวุฒิ และอีกสาเหตุหนึ่งอายุอาจส่งเสริมให้กิจกรรมมาตรฐานปกติได้คะแนนระดับมากเพราะเป็นมาตรฐานที่ผู้สูงอายุสามารถสังเกตเห็นโดยใช้ประสบการณ์ที่มี แต่จากอายุที่มากขึ้นอาจส่งผลต่อความคิดกิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนา ซึ่งต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ริเริ่ม ปัจจัยอายุมากเกินไปอาจมีผลกระทบได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมยศ เลิศล้ำอง (2553) ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน : ศึกษากรณีอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธวัชชัย วีระกิติกุล (2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานหมู่บ้านจัดการสุขภาพ

จังหวัดพัทลุง ผลการศึกษาพบว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขในการดำเนินงานหมู่บ้านจัดการสุขภาพ

อาชีพ ($p < 0.05$) มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ สามารถอธิบายได้ว่า คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพสามารถดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุได้ดีกว่าผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพ สาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากมีเวลาว่างสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของชมรมและเพื่อจะได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ไม่รู้สึกเหงา หรืออีกสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากผู้ไม่ประกอบอาชีพจะมีเวลาว่างในการดำเนินกิจกรรมมาตรฐานปกติ แต่การที่มีคนที่มาช่วยมากขึ้น อาจนำไปสู่การดำเนินกิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนาได้ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมยศ เลิศล้ำอง (2553) ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน : ศึกษากรณีอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ผลการทดสอบความสัมพันธ์อาชีพ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ธวัชชัย วีระกิติกุล (2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานหมู่บ้านจัดการสุขภาพ จังหวัดพัทลุง ผลการศึกษา อาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขในการดำเนินงานหมู่บ้านจัดการสุขภาพ

ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง ($r = 0.243$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ สามารถอธิบายได้ว่า ผู้สูงอายุที่ดำรงตำแหน่งนานจะสามารถดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุได้ดี สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะผู้สูงอายุที่ดำรงตำแหน่งนานมีประสบการณ์และความชำนาญในการดำเนินงานมาก สามารถหาวิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ดีกว่าผู้สูงอายุที่เพิ่งดำรงตำแหน่ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมยศ เลิศล้ำอง (2553) ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน : ศึกษากรณีอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ผลการทดสอบความสัมพันธ์ พบว่าระยะเวลาในการปฏิบัติงานในพื้นที่ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของบุษรินทร์ แสงสุข (2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการดำเนินงานหมู่บ้านจัดการสุขภาพ อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งอาสาสมัครสาธารณสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ในการดำเนินงานหมู่บ้านจัดการสุขภาพ อำเภอเดชอุดม

ส่วนตัวแปรด้านกระบวนการบริหารและแรงจูงใจในการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ ($p > 0.05$) สามารถอธิบายได้ดังนี้

กระบวนการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ ($p > 0.05$) สามารถอธิบายได้ว่า คณะกรรมการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีกระบวนการบริหารในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุอยู่ในระดับที่ปฏิบัติมากกับมากที่สุดเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการควบคุมค่าใช้จ่ายเงิน ของชมรม การตัดสินใจในการดำเนินกิจกรรมของชมรม การคัดเลือกคณะกรรมการ การพัฒนาศักยภาพของคณะกรรมการ รวมไปถึงการกำหนดแนวทางในการประสานงานในตำแหน่งต่างๆ ของชมรม จึงทำให้ตัวแปรนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม เนื่องจากคณะกรรมการปฏิบัติได้คืออยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาขวัญจิต คงพุดิคุณ (2553) ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการดำเนินงานการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกในสตรีกลุ่มเป้าหมายของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล เครือข่ายบริการสุขภาพอำเภอเมืองหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการบริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกในสตรีกลุ่มเป้าหมาย ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล แต่ไม่

สอดคล้องกับการศึกษาของคณิงนิจ สมบูรณ์ผลและคณะ (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดำเนินกิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

แรงจูงใจในการดำเนินงานกับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุพบว่า แรงจูงใจในการดำเนินงานไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ ($p\text{-value}>0.05$) สามารถอธิบายได้ว่า คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากและมากที่สุดเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการได้รับเกียรติในการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการชมรม สมาชิกชมรมมีความพึงพอใจในการดำเนินงาน การมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในชมรม รวมไปถึงชุมชนยินดีและมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุ จึงทำให้ตัวแปรนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเนื่องจากคณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุมีแรงจูงใจในการดำเนินงานที่ดีอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเจษฎา รัตนสุรีย์ (2554) ศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครใกล้เคียงข้อพิพาทในชุมชน (อ.ก.ช.) : กรณีศึกษาศูนย์ใกล้เคียงชุมชน อำเภอเมืองจังหวัดพิจิตร ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครใกล้เคียงชุมชน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของคณิต หนูพลอย (2552). ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจังหวัดพัทลุง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานด้านสาธารณสุขที่รับผิดชอบเรื่องนี้ ควรกำหนดแผนงานเพื่อส่งเสริมบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุในเรื่องการสนับสนุนให้คณะกรรมการชมรมผู้สูงอายุที่อายุน้อยเข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ
2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบเรื่องนี้ ควรกำหนดแผนการประเมินผลการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบโดยประเมินผลการดำเนินงานอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาและส่งเสริมการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. สภาผู้สูงอายุ จังหวัดอุตรดิตถ์ ควรส่งเสริมผู้สูงอายุเข้ามามีบทบาทในการดำเนินงาน โดยเน้นในกลุ่มผู้สูงอายุวัยเริ่มต้นกับคนที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการเข้ามามีบทบาทมากขึ้น
2. หน่วยงานสาธารณสุขที่รับผิดชอบเรื่องนี้ ควรส่งเสริมคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุตรดิตถ์ ให้มีบทบาทในการดำเนินงานด้านกิจกรรมก้าวหน้าเชิงพัฒนา อย่างน้อยให้อยู่ในระดับปานกลาง ถึงระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องของการเป็นวิทยากรบรรยายทางวิชาการให้กับชมรมหรือหน่วยงานอื่น และการดำเนินงานเพื่อพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบชมรมผู้สูงอายุ ควรส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุในด้านวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณในการดำเนินกิจกรรม อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแบบผสมผสานระหว่างวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพเกี่ยวกับบทบาทของคณะกรรมการในการดำเนินงานชมรมผู้สูงอายุ โดยวิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการดำเนินกิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุที่มีความเข้มแข็งกับชมรมผู้สูงอายุที่ยังไม่เข้มแข็ง
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุให้ครอบคลุมในระดับเขต ระดับภูมิภาคและระดับประเทศ เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

- ขวัญจิต คงพุดิคุณ. (2553). ประสิทธิภาพการดำเนินงานการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกในสตรีกลุ่มเป้าหมายของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล เครือข่ายบริการสุขภาพอำเภอเมืองหนองบัวลำภู. กลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลหนองบัวลำภู.
- คณินิจ สมบูรณ์ผลและคณะ. (2552). ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุจังหวัดสุพรรณบุรี. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี.
- คณิต หนูพลอย. (2552). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านจังหวัดพัทลุง. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการสุขภาพ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เจษฎา รัตนสุรีย์. (2554). ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของอาสาสมัครไถ่เกี้ยช้อพิพาทในชุมชน (อ.ก.ช.):กรณีศึกษาศูนย์ไถ่เกี้ยชุมชน อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพิษณุโลก.
- ชาติรี จันทร์ตา. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเทศบาลตำบลหางดง จังหวัดเชียงใหม่. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- ณิกานต์ ทองปัดถา. (2558). บทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขในการดำเนินงาน ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อตามแนวชายแดน ตำบลไชยบุรี อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม. สารนิพนธ์สาธารณสุข ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น.
- ทวีป สมัครการไถ. (2551). “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดอุทัยธานี”.ปริญญาามหาบัณฑิต สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธวัชชัย วีระกิติกุล.(2552). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามบทบาทของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานหมู่บ้านจัดการสุขภาพ จังหวัดพัทลุง. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการระบบสุขภาพ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บุญยืน เชียงแสน. (2556). การดำเนินงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บุชรินทร์ แสงวสุ. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครประจำหมู่บ้าน ในการดำเนินงานหมู่บ้านจัดการสุขภาพ อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: วิทยานิพนธ์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- วารินทร์ แพนเจริญ. (2549). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินกิจกรรมชมรมผู้สูงอายุ จังหวัดเพชรบุรี**. สารานุกรมสุขศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศศิพัฒน์และคณะ. (2555). **“ลักษณะการดำเนินงานและกิจกรรมของชมรมผู้สูงอายุ”** รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมยศ เลิศล้ำอง. (2553). **การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน: กรณีศึกษาอำเภอเบตง จังหวัดยะลา**. ยะลา: วิทยานิพนธ์ วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ.
- สำนักงานสถิติจังหวัดอุดรธานี. (2557). **สถิติประชากรศาสตร์และเคหะ**.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). **ข้อมูลสถิติที่สำคัญเกี่ยวกับผู้สูงอายุ**.
- อรัญ อภิวงค์งาม. (2550). **อุปสรรคการดำเนินงานของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในเทศบาลตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน**. รัฐศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Bloom, B. S. (1975). **Hand Book on Formative and Summative Evaluation of Student Learning**. New York: Mcgraw Hill Book Co.
- Daniel, W. (2010). **Biostatistics : Basic Concepts and Methodology for the Health Sciences. Ninth edition**. Asia : John Wiley & Sons.
- Kootz, Harold and C.O Donell. (1982). **Essentials of Management 3th ed**. New Delhi: McGraw-Hill.
- Likert, Rensis. (1970). **A Technique for the Measurement of Attitude**. Chicago : Rand McNally Company.